

РЕШЕНИЕ

№ 11206

гр. София, 01.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 28.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова

**ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Искра Гърбелова**

при участието на секретаря Евгения Стоичкова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **12099** по описа за **2024** година докладвано от съдия Димитрина Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ), представлявана от процесуалния си представител юрк. Д. срещу Решение от 25.10.2024г., постановено по НАХД № 11557 по описа за 2024г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 112-ти състав, с което е отменен Електронен фиш (ЕФ) № [ЕГН], издаден от АПИ, с който на ЕТ „Магдак-Радостин Митев“, с ЕИК[ЕИК], на основание чл. 179, ал. 3б, вр. чл. 187а, ал. 2, т. 3 от ЗДвП, е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2500 лв., за извършено нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП.

С касационната жалба се иска отмяна на решението като незаконосъобразно и неправилно. Релевираните основания са за допуснати съществени процесуални нарушения - касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 2 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК). Изразява се несъгласие с изводите на съда относно приложението на чл. 189ж ЗДвП, посочвайки че същият следва да се тълкува систематично като се отчитат и другите текстове на закона. В тази връзка сочи, че макар в ал. 1 от разпоредбата да е направено препращане единствено към нарушенията на чл. 179, ал. 3 ЗДвП, то правилото по чл. 189ж, ал. 7 с.з. съдържа

изрична регламентация за електронния фиш за нарушение по чл. 179, ал.3-3б ЗДвП. Сочи, че в горния смисъл е и разпоредбата на чл. 167а, ал. 3 ЗДвП, към която препращат чл. 189ж, ал. 1 и чл. 167а, ал. 4 ЗДвП. Счита, че законодателната празнота в чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП касае единствено процесуалните правила, но при приравняването на ЕФ към АУАН и НП по отношение на правното действие не съществува риск от ограничаване правото на защита. Счита, че не е нарушено правилото на чл. 46, ал. 3 от Закона за нормативните актове /ЗНА/, който забранява обосноваването на наказателна, административна или дисциплинарна отговорност чрез разширително тълкуване при непълноти и неясноти в съществуващата правна уредба.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, не се представлява.

Ответникът – ЕТ „Магдак-Радостин Митев“ – редовно призован, не се представлява. От пълномощника му адв. Ш. е постъпила молба, в която заявява, че касационната жалба е неоснователна и следва да бъде оставена без уважение. Претендира разноси. Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор Д., дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София - град, XXVII касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл. 211, ал. 1 АПК 14 - дневен срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Софийски районен съд е установил от фактическа страна, че на 26.08.2021г. в 16:14 часа състав от пътни превозни средства, състоящ се от влекач марка „Д.“, с рег. [рег.номер на МПС] , с технически допустима максимална маса 19500 кг., брой оси 2, екологична категория ЕВРО 6С и ремарке с общ брой оси 5, с обща технически допустима максимална маса 44000 кг., се движил по път А-6, като при пътния участък на км. 50+427 в посока нарастващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, било установено, че посоченото по-горе МПС се е движило по него без да е заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата. Нарушението е установено с устройство № 10181, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал.1 от ЗП, намиращо се на път А-6 км 50 + 427.

За извършеното на собственика, на когото е регистрирано ППС, ЕТ „Магдак-Радостин Митев“ е издаден ЕФ № [ЕГН] за нарушение на чл. 102, ал. 2 ЗДвП, с който на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 във вр. ал. 3 във вр. с чл. 179, ал. 3б ЗДвП на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лева.

Първоинстанционният съд е приел писмените доказателства, представени с електронния фиш, приобщени по реда на чл. 283 НПК. За да отмени ЕФ Софийски районен съд е приел, че не е спазена процедурата, предвидена в закона, за ангажиране на административнонаказателната отговорност на дружеството. Това е така, защото ангажирането на административнонаказателната отговорност по чл. 179, ал. 3б ЗДвП с издаване на електронен фиш при условията на чл. 189ж ЗДвП е недопустимо. Отделно от това СРС е приел, че при констатирано първо нарушение, имуществената санкция от 2500,00 лева противоречи на принципа за пропорционалност, заложен в чл. 5 от ДФЕС. По тези съображения, подробно мотивирани, СРС е отменил ЕФ като издаден

при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Решението на въззивния съд е валидно, допустимо и правилно.

Отговорността на дружеството е ангажирана за нарушение на чл. 102, ал. 2, вр. чл. 179, ал. 3б ЗДвП, който предвижда наказание за собственик на пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата. Според чл. 139, ал. 5 ЗДвП движението на пътни превозни средства по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, се извършва след изпълнение на съответните задължения, свързани с установяване размера и заплащане на пътните такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата.

Съгласно чл. 102, ал. 2 ЗДвП, собственикът е длъжен да не допуска движението на ППС по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, ако за ППС не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 ЗП, според категорията на ППС.

В чл. 179, ал. 3б ЗДвП е предвидена санкция за собственик на ППС от категорията по чл. 10б, ал. 3 ЗП, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 ЗП. Тази разпоредба се допълва от текста на чл. 187а, според който при установяване на нарушения по чл. 179, ал. 3-3б ЗДвП в отсъствие на нарушителя - каквото е процесното, се счита, че ППС е управлявано от собственика му. В ал. 2 е посочено, че когато собственик на ППС е юридическо лице, се налага имуществена санкция по т. 3 от същата алинея в размер на 2 500 лв., каквато санкция е наложена и в случая.

Съгласно чл. 39, ал. 4 ЗАНН, за случаи на административни нарушения, установени и заснети с техническо средство или система в отсъствие на контролен орган и нарушител, когато това е предвидено в закон, овластените контролни органи могат да налагат глоби в размер над необжалвания минимум по ал. 2, за което се издава ЕФ. Следователно, за да бъде издаден ЕФ за процесното нарушение по чл. 179, ал. 3б ЗДвП, това трябва да е предвидено в закон.

Касационната инстанция споделя разбирането, че към датата на извършване на процесното нарушение законодателят е предвидил в разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП възможност за издаване на електронен фиш само и единствено за нарушения на чл. 179, ал. 3 ЗДвП, но не и за нарушения по чл. 179, ал. 3б ЗДвП, поради което издаденият електронен фиш за ангажиране отговорността на нарушителя за извършеното от него административно нарушение следва да бъде отменен само на това основание. Безспорно е, че новата редакция на разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП, с която е допълнено, че „При нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение“ е влязла в сила от 13.02.2024 г., ДВ бр. 13 от 2024 г., което означава, че не съществува възможност за издаването на електронен фиш за това нарушение при липса на изрична норма за това към момента на съставянето му.

Така, съгласно разпоредбата на чл. 189е, ал. 1 и ал. 2 ЗДвП актовете за установяване на административни нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3в се съставят от длъжностните лица на службите за контрол по чл. 165, чл. 167, ал. 3 - 3б и чл. 167а съобразно тяхната компетентност (ал. 1), като при установяване на нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б преди съставяне на акт за установяване на административно нарушение,

контролните органи уведомяват нарушителя за възможността да заплати таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата. Когато актът за установяване на нарушението се съставя в отсъствие на нарушителя, възможността за заплащане на тази такса се предоставя с връчването на акта (ал. 2). Посочената разпоредба постановява, че за административни нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3в се съставят актове за административни нарушения, както и компетентността на органите, които ги съставят.

Възможност за съставяне на ЕФ е недопустимо да се извлече и от разпоредбата на чл. 167а, ал. 4 ЗДвП, където е уредено изграждането и поддържането от АПИ на информационна система, в която се издават и съхраняват докладите по ал. 3 и електронните фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3в. Същото важи и за разпоредбата на чл. 187а, ал. 4 ЗДвП, съгласно която вписаният собственик, съответно ползвател, се освобождава от административнонаказателна отговорност по ал. 1 и 2 във връзка с административни нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3б, ако в срок от 7 дни от връчването на акта за установяване на административно нарушение или ЕФ представи декларация, в която посочи данни за лицето, което е извършило нарушението, и копие от свидетелството му за управление на МПС. Нормата на чл. 187а, ал. 4 ЗДвП не предвижда изрично издаването на ЕФ за нарушение по чл. 179, ал. 3б ЗДвП, а тя разглежда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност за нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3б, за които са издадени ЕФ или са съставени АУАН, без да се конкретизира ЕФ и АУАН за кое от нарушенията се отнасят.

Липсата на изрична законова разпоредба, предвиждаща възможност за съставяне на ЕФ, към датата на извършване на нарушението, за нарушение по чл. 179, ал. 3б ЗДвП изключва възможността за съставяне на ЕФ за този вид административни нарушения. Като е издал процесния ЕФ, административнонаказващият орган е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила, затова отменящото го решение на районния съд е правилно като краен резултат и следва да бъде оставено в сила.

Законодателят ясно и категорично е предвидил с един и същи закон, че установяването на конкретно нарушение става чрез съставяне на АУАН, а за друго, също така конкретно посочено нарушение може да се състави ЕФ. При това положение е недопустимо да се допълва съдържанието на законова разпоредба, предвиждаща административнонаказателна отговорност с аргументи от съдържанието на норми, уреждащи правомощията на държавни органи. Не може да обоснове съставянето на електронен фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3б и препратката за влизане в сила на електронните фишове, съдържаща се в чл. 189ж, ал. 7 ЗДвП, след като в ал. 1 на нормата не е предвидена възможност за съставяне на електронен фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3б ЗДвП (в сила към датата на издаване на процесния ЕФ). След като цели административнонаказателна репресия, законодателят следва да бъде ясен, конкретен и точен при създаването на правните норми.

За пълнота на изложението, следва да бъде посочено, като самостоятелно основание за отмяна на обжалвания ЕФ, че при издаването му е нарушен принципът на пропорционалност. Настоящата касационната инстанция намира, че наложеното наказание е непропорционално на тежестта на извършеното нарушение като съобразява в тази връзка Решение от 21.11.2024 г. по дело С-61/2023 г. на СЕС, съгласно което член 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 1999 година относно заплащането на такси от тежкотоварни

автомобили за използване на определени инфраструктури, изменена с Директива 2011/76/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2011г., трябва да се тълкува в смисъл, че посоченото в него изискване за съразмерност не допуска система от наказания, която предвижда налагане на глоба или имуществена санкция с фиксиран размер за всички нарушения на правилата относно задължението за предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им, включително когато тази система предвижда възможността за освобождаване от административна наказателна отговорност чрез заплащане на „компенсаторна такса“ с фиксиран размер.

С оглед изложеното решението на СРС е правилно и законосъобразно и следва да бъде оставено в сила.

Този изход на спора обуславя основателност на претенцията на ответника по касация за присъждане на разноски, доказани в размер на 500 лева за заплатено адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие от 28.11.2024г. Същото не е прекомерно, поради което не следва да се намалява.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд София – град, XXVII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 25.10.2024г., постановено по НАХД № 11557 по описа за 2024г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 112-ти състав.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“, да заплати на „ЕТ „Магдак-Радостин Митев“, ЕИК[ЕИК], направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 500 (петстотин) лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: